

Τη ζωή που λατρεύω...

Δημοσιεύτηκε στις Σάββατο, 09 Νοεμβρίου 2013 19:54 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share Tweet Email Share

Γράφει ο **ΙΩΑΝΝΗΣ**

Πεθαίνω...

Ναι πεθαίνω. Και το έχω πάρει απόφαση.

Με ενοχλεί μερικές φορές πλέον. Όχι συνέχεια. Πιο παλιά δεν μπορούσα να κλείσω μάτι το βράδυ από τις σκέψεις. Ίσως επειδή δεν ήξερα πότε θα πεθάνω ακριβώς.

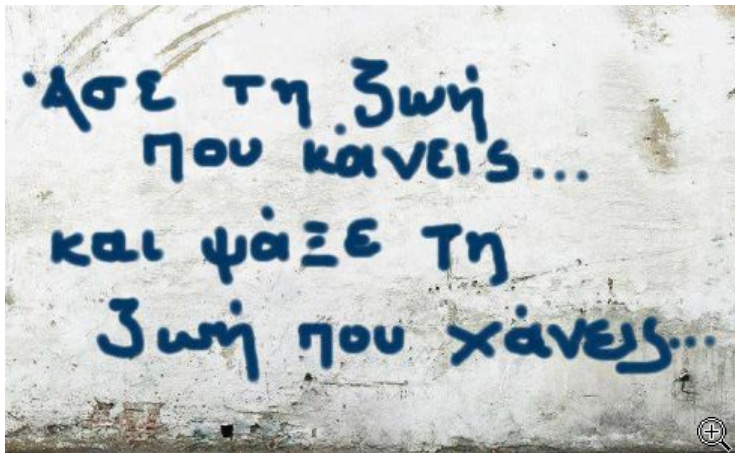
Και τώρα δεν ξέρω, αλλά είπαμε... το πήρα απόφαση.

Τα άφησα όλα στον Θεό. Έτσι κι αλλιώς δεν κάνω κουμάντο εγώ πλέον.

Αλλα ήθελα, άλλα μου βγήκαν.

Ξέρετε πως το πήρα απόφαση; Όταν σταμάτησα να είμαι εγωιστής. Εκείνο το «γιατί σε μένα;» έδωσε τη θέση του στο «δεν είσαι ο πρώτος, ούτε ο τελευταίος. Πολλοί έχουν φύγει από τη ζωή χωρίς να έχουν κάνει λιγότερα από όσα εσύ. Οπότε μη χαλιέσαι τζάμπα».

Και το πήρα απόφαση.

Ίσως επειδή άλλαξε και το προς τα που κοιτάω.

Μέχρι τώρα κοιτούσα μπροστά. Τώρα κοιτάω επάνω.

Και για να λέμε και του στραβού το δίκιο... πόσο άσχημα μπορεί να είναι επάνω;

Πιο άσχημα από δω; Πιο όμορφα;

Δεν ξέρω... αλλά σίγουρα διαφορετικά. Τα πρώτα χίλια χρόνια μπορεί να είναι δύσκολα.

Αλλά τι είναι χίλια χρόνια μέσα στην αιωνιότητα;

Τίποτα.

Από την άλλη σκέπτομαι ότι τώρα που πήρα την απόφαση ότι πεθαίνω μπορεί να γίνει και κανά θαύμα. Όχι ότι θα με συνταράξει όμως, γιατί δεν με ενδιαφέρει αν γίνει. Αν γίνει καλοδεχούμενο αλλά μέχρι εκεί. Στο κάτω κάτω ότι θαύμα και να γίνει ο χρόνος πίσω δεν γυρίζει. Και η ζωή δεν είναι μόνο αυτό που θέλουμε. Αλλά και όταν το θέλουμε. Άρα αν έχεις κάτι σε λάθος στιγμή είναι δώρον άδωρον. Μπορεί να μου φέρει εκείνο το γ@μημένο το τόξο που ήθελα όταν ντύθηκα ινδιάνος στα εφτά μου;; Τώρα τι να το κάνω;; Με το ζόρι χαρούμενος κι ευτυχισμένος δεν γίνεται κανείς.

Πω ρε γαμώτο... πεθαίνω.

Κι αυτό που με απασχολεί περισσότερο είναι πως θα είναι επάνω. Από τη μια χαίρομαι γιατί δεν θα κλάμω για κανέναν εδώ. Θα κλάμουν άλλοι για μένα. Αλλά αυτό δεν με νοιάζει και τόσο. Ας πρόσεχαν. Σε κάτι έπρεπε να νικήσω κι εγώ.

Το κακό είναι ότι δεν έχω πολλούς γνωστούς επάνω. Ίσως και να βαρεθώ. Γιατί δεν θα έχω όρεξη για κοινωνικότητες. Από την άλλη θα δω και τόσους celebrities εκεί.

Λίγο είναι να μιλάς με τον Ανδρέα και να τον κοροϊδεύεις για το πόσο μ@λάκα γνιό έκανε;

Θα περνάει κι η μέρα. Ή έστω σε ότι έχουν χωρίσει τον χρόνο. Καμιά πέτρα στον Εφιάλτη, καμιά ροχάλα στον Ιούδα, καμιά τρικλοποδιά στον Χίτλερ...

Όλο και καμιά συναυλία θα κάνουν οι Ramones και ο Kurt Cobain από τους Nirvana...

Θα 'ναι και το κρασί άφθονο...

Εντάξει είναι και οι παππούδες και οι γιαγιάδες μου αλλά πάλι τα ίδια;; Μη βαρεθούμε κιόλας... Μια καλησπέρα και ένα καφέ θα τον πιούμε παρέα. Μετά βουρ για συναυλίες...

Τι λέγαμε;;

Α ναι... πεθαίνω.

Δεν έχω κάτι. Ούτε αρρώστια ούτε τίποτα. Απλά πεθαίνω.

Που το ξέρω; Αφού περνάνε τα χρόνια. Και όσο περνάνε τα χρόνια πλησιάζω προς το τέλος. Κι επειδή το τέλος δεν ξέρω πότε θα έρθει, προσπαθώ να το πάρω απόφαση. Δεν έχω κάνει και συμφωνία με τον Θεό επειδή μου χάρισε τη χαρραγή να μου δώσει και το ηλιοβασιλέμα. Μην είμαι και πλεονέκτης.

Αλλά κι εδώ που είμαι τι κάνω; Τίποτα. Απλά περιμένω να πεθάνω. Αυτά τώρα τα «να έχεις δουλειά, να κάνεις καριέρα, να γίνεις κάποιος, να κάνεις οικογένεια, να δεις εγγόνια, να βγεις στη σύνταξη, να «πας» από γηρατειά»... τα ακούω βερεσέ. Αυτά ή έρχονται ή δεν έρχονται. Καμιά φορά πας κι εσύ προς τα κει αλλά συνήθως κάνεις μ@λακία που πας. Άσε που μπορεί να τα προσπεράσεις κιόλας. Το καλύτερο είναι να συναντηθείτε κάπου στη μέση γιατί με το ζόρι οι καταστάσεις περιπλέκονται.

Από την άλλη τώρα να ήμουν άνεργος, να είχα οικογένεια, να είχα παιδιά, να είχα λογαριασμούς και να μην είχα φράγκο θα ήταν καλύτερα; Μπα...

Ίσως να έφτανε σε εκείνο το σημείο που άλλοι έφτασαν πριν από μένα. Την άκρη του μπαλκονιού, ένα ξυράφι, χάρτιο κλπ. Αλλά δεν θέλω. Μου τη σπάει η βία.

Και τα μιούζικαλ μου τη σπάνε αλλά αυτό είναι άλλο θέμα και όχι της παρούσης.

Και τώρα που πεθαίνω τι κάνω; Κάθομαι απλά και περιμένω ή πρέπει να κάνω κάτι;

Μπα... δεν κάνω τίποτα. Μήπως και που έκανα παλιότερα σε καλό μου βγήκε; Όλο λάθος αποφάσεις έπαιρνα. Από τύχη κιόλας... βράστα. Από τη μια να μη πιστεύω στην τύχη κι από την άλλη πολύ ατυχία βρε αδερφέ...

Οπότε μη πιέζουμε και καταστάσεις. Είπαμε πεθαίνω αλλά όλα στην ώρα τους και ο κολιός τον Αύγουστο. Αν είναι να 'ρθει θε να 'ρθει, αν δε... θα προσπεράσει.

Καλά δεν θα προσπεράσει... αλλά μια ταχύτητα θα την κόψει.

Οπότε μπάστα... και Σάσα μη σου πω...

Τελικά όλα στο μυαλό είναι. Μπορεί να είμαι και τρελός. Η αλήθεια είναι πως αυτό δεν το σκέφτηκα. Να μου πεις τώρα... παραδέχεται ο τρελός ότι είναι τρελός;

Αυτό μας έλλειπε να κάνω την αρχή εγώ. Σιγά τώρα που πεθαίνω μη βγάλω θέμα για διδακτορικό στην ψυχιατρική. Ρε δε γ@μιέστε! Με τον πόνο μου θα παίζετε;

Τι λέγαμε;

α ναι...

Όχι ρε!!! Πεθαίνω και δεν με αφήνετε στην ησυχία μου!!! Αφήστε με να πεθάνω με την ησυχία μου!!

Άντε πα...

Και τώρα που πεθαίνω δε σας τη σπάω και λίγο; E;

Να αρχίσω να σας μπουμπουνάω τα δάνεια και τα χαράτσια; Να παίρνετε τηλέφωνο και να με απειλείτε; Και να σας γράφω στα π@π@ρια μου επειδή πεθαίνω;; Να αρχίσω στο τηλέφωνο τα « Μη με πιέζετε γιατί δεν είμαι καλά.Δε μπορώ να σας πληρώσω γιατί πεθ... τουτ τουτ τουτ...iiiiiiiiiiiiiiiii» να σας πάει αίμα;;;

Καλή ιδέα. Να γελάσουμε και λίγο μέχρι να πεθάνουμε. Το γέλιο είναι ζωή άλλωστε...

Δε θα σας ψηφίσω κιόλας αν γίνουν εκλογές και δεν έχω πεθάνει. Θα παίρνετε τηλέφωνο να με ζαλίζετε με τον κάθε βουλευτή κι εγώ θα σας υπόσχομαι ότι θα σας ψηφίσω όλους.

Μετά θα σας παίρνω τηλέφωνο να σας το παίζω ψηφοφόρος. Αν βγείτε. Αλλά με τόσους καραγκιόζηδες όλο κι ένας από εσάς θα βγει στη βουλή. Τόσο άτυχος και σε αυτό θα είμαι επιτέλους;

Και στα γκάλοπ όλο ψέματα θα σας λέω. Και ξανά πουθενά τιμιότητα. Αυτά πέθαναν. Εδώ θα πεθάνω, και θα μιλάμε για τιμιότητα;

Αν σας πετυχαίνω πουθενά θα σας ρίχνω και καμιά σφαλιάρα. Τόσες φορές κουρευτήκατε και ένα «με γειω» δεν σας είπα...

Τώρα που το ξανασκέφτομαι ... δεν πεθαίνω ... απαπαπα... φτου μακριά...

Τέλος με την απογοήτευση. Τέλος με τη μιζέρια!!!! Μόνιμα στο αντάρτικο. Να “πάμε” και ένδοξα. Άσε που θα είναι και το internet free με το free wifi τώρα...

Αυτό θα κάνω.

Θα σας την σπάω τόσο που θα φοβάστε.

Μέχρι να πάρετε πίσω όλο το φόβο που δώσατε.

Μέχρι να φύγετε και να ζήσω καλύτερα...

Και με αυτό το όνειρο... θα συνεχίσω να ζω.

Για τη ζωή που θέλω... τη ζωή που λατρεύω ...

ΙΩΑΝΝΗΣ

Πηγή